

РЕШЕНИЕ

№ 593

гр. София, 07.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 22.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **8466** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мирослава Йорданова-Великова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 72, ал. 4 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалбата на Полицейски орган от 09-то Районно управление на Столична дирекция на вътрешните работи срещу Решение от 22.02.2024 г., постановено по НАХД № 16743/2023 г., по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 112-ти състав.

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно, като постановено при неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че непосочването на фактически основания за пол. Задържане е съществено процесуално нарушение. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да остави в сила процесната заповед за задържане. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатско възнаграждение от страна на ответника.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява. С представена писмена Молба от 20.11.2024 г., поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Ответникът – А. Ф. К., чрез процесуалния си представител адв. К. оспорва жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред Районен съд - София е образувано по жалбата на А. Ф. К., срещу Заповед за задържане № 3384зз1144/06.11.2023 г., издадена от Д. Н., „разузнавач по криминална линия“ при 09 Районно управление в Столична дирекция на вътрешните работи, с която е наложена принудителна административна мярка "задържане за срок от 24 часа".

С Решение от 22.02.2024 г., постановено по НАХД № 16743/2023 г., по описа на СРС заповедта е отменена. За да постанови този резултат съдът е приел, че в хода на административното производство е допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо в липса на основание за задържане.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Първоинстанционният съд е установил относимите факти. Въз основа на тях е приел за установено от фактическа страна, че на 06.11.2023г. в 09:30ч. лицето К. е призовано да се яви в 09 РУ СДВР, за да даде показания като свидетел по ДП647/2023 г. по описа на 09 РУ СДВР. След приключване на разпита, лицето К. бил задържан с процесната Заповед. Посоченото в нея основание е чл. 129, ал. 2, вр. ал. 1 от НК – възникнал взрив в[жк], бл. 526.

Настоящата инстанция изцяло споделя мотивите на първоинстанционния съд, поради което не намира за необходимо да ги повтаря.

Като основание за издаване на заповедта не са посочени фактически установявания. Посочено е правното основание на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР и чл. 129, ал. 2, вр. ал. 1 от НК- възникнал взрив в[жк].

Липсата на реквизита по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК представлява съществено процесуално нарушение, тъй като нарушава правото на защита на адресата на акта. Освен, че същият не е уведомен за предпоставките за налагане на мярката, но и го лишава от възможността да представи доказателства за опровергаване на установеното от органа. Горното лишава и съда от възможност да определи предметните предели на доказване и да провери законосъобразността на административния акт.

Отделно от това при прилагане на мярката полицейските органи всякога трябва да държат сметка за обществената опасност на извършеното престъпление.

В конкретния случай органът, словесно е посочил – „възникнал взрив“, като е посочена и разпоредбата на чл. 129, ал. 2, вр. ал. 1от НК, която гласи, че: „Телесната повреда е средна, ако е причинено: трайно отслабване на зрението или слуха; трайно затрудняване на речта, на движението на крайниците, снагата или врата, на функциите на половите органи без причиняване на детеродна неспособност; счупване на челюст или избиване на зъби, без които се затруднява дъвченето или говоренето; обезобразяване на лицето или на други части от тялото; постоянно разстройство на здравето, неопасно за живота, или разстройство на здравето, временно опасно за живота; наранявания, които проникват в черепната, гръдната и коремната кухина.“. Споделя се изводът на решаващия състав на СРС, че така посочен, основанието за задържане е недостатъчно и ограничава задържаното лице да разбере,

какво точно налага негово задържане.

Като е отменил процесната заповед, Софийски районен съд е постановил правилно решение, което следва да се остави в сила.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 22.02.2024 г., постановено по НАХД № 16743/2023 г., по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение /НО/, 112-ти състав.

Решението е окончателно.